

Hiv-teoriens holdbarhet

President Mbeki, Norge og aids

Året som gikk så fødselen av en ny internasjonal sport: vestlige medier, mange innen den medisinske verden, enkelte FN-organer, finansinstitusjoner og offentlige personer konkurrerte om å framstille Sør-Afrikas president Thabo Mbeki som en latterlig person, uansvarlig og sørgelig uvitende.

■ PER-ASLAK ERTRESVÅG

■ Hva hadde Mbeki gjort som kunne få en så stor del av den vestlige verden til å øse sin hån og spott over presidenten? Han hadde stilt spørsmål ved teorien bak hiv-viruset, som er sagt vil rasere befolkningen i landet hans.

Forut for dette hadde Mbeki brakt sammen et 40-tall vitenskapsmenn fra ulike kanter av verden for å gi ham sine råd om årsaker og behandling av aids. To tredeler av disse vitenskapsmennene trodde at aids er forårsaket av hiv og at den beste måten å bekjempe aids på, er å bruke allerede kjente medisiner og en vaksine til å slå ned viruset.

En tredel av deltakerne; de såkalte «aids-dissidentene» var uenige i en slik strategi fordi de stiller seg kritisk til hele hiv-teorien. Her må det skytes inn at en betydelig, og antakelig økende gruppe av framtrepende forskere etter hvert deler denne skepsisen.

■ Normalt ville det blitt betraktet som ikke bare rimelig, men antakelig også høyst ansvarlig av en president å sammenkalle et vitenskapelig forum for å lytte til råd om en prekær helsemessig situasjon i landet. Især når det fra internasjonal hold er sagt at landet har det høyeste antall hiv-smittede mennesker i verden. Og framfor alt når 15 års aids-vitenskap ikke har klart å skape noe gjennombrudd i form av effektiv behandling i kampen mot hiv og aids.

«Aids-vitenskapen er imidlertid ikke normal», skriver den framtrepende britiske vitenskapsjournalisten Neville Hodgkinson. «Kritikken mot Mbeki, både i og utenfor Sør-Afrika, kunne vanskelig ha vært voldsommere – og mer desinformert», skriver han.

■ Den mest omfattende og grundige kritikk mot den rådende oppfatning er kommet fra en forskergruppe i Perth, Australia. Teamet har bestått av spesialister på epidemiologi, virusisolering, hiv-diagnostisering og molekylær biologi.

Gruppen peker blant annet på at det aldri har lyktes å isolere noe «dødelig hiv-virus». Et slikt virus eksisterer simpelthen ikke! De grunnideer som hele hiv-forskningen hviler på, skyldes misforståelser, eller unøyaktigheter under eksperimentene og er grovt feilaktige.

Sør-Afrika har det høyeste antall hiv-smittede mennesker i verden.

(Foto: SCANPIX/AP)

15 års aids-vitenskap har ikke klart å skape noe gjennombrudd i form av effektiv behandling i kampen mot hiv og aids.

■ Perth-gruppen hevder at celler i menneskets immun-system kan bli overstimulert av en rekke biologiske årsaker. Skjer dette, produseres biokjemiske signaler som hiv-teoretikerne har mistolket som vitnesbyrd om at der eksisterer et «nytt og dødelig virus».

Infeksjoner kan utløse slike symptomer. Spesielt utsatt er folk som er fattige og underernærte, hvor immun-systemet allerede er svekket. Eksponering for blodprodukter eller kroppsvæsker eller narkotika kan også frambringe slike falske signaler. Både tuberkulose og spedalskhet (utbredt i Afrika) kan frambringe falske «hiv-signaler».

■ Neville Hodgkinson, tidligere vitenskapsredaktør i Sunday Times, er ikke den eneste journalisten som mener at president Mbeki har alle gode grunner til å stille spørsmål om hiv-teoriens holdbarhet. Etter mange års spesialstudier har Hodgkinson utgitt en vitenskapelig rapport med tittelen: «Aids – vår samtidts vitenskapelige feilgrep» og med undertittelen «Hvordan et virus som aldri har eksistert har forført verden».

■ Han gir blant annet her en grundig innføring i historien bak aids-forskningen, konflikten og kampen om å bli «dørst» til å oppdage hemmeligheten bak aids-gåten – og hvordan

kappløpet påvirket og etter hvert skjøv til side motforestillingene som dukket opp.

Viktigere er kanskje hans avsløringer av hvordan aids-industrien er vokst fram og at mange av de dyre og giftige medisiner som i dag brukes gjør større skade enn gagn. Milliarder av dollar blir sløst bort på medisin som ikke duger. Hundretusener med såkalt hiv-virus i kroppen blir dømt til døden uten grunn. Når mange av dem likevel dør, er det fordi de får feil behandling. Regjeringer, hjelpeorganisasjoner og andre er forledet av en masse-illusjon, skriver han.

Både mediene og den medisinske pressen har systematisk ignorert kunnskaper, erfaring og kritiske synspunkter vedrørende det godtatte, men feilaktige aids-paradigmet, hevder han. Det er på tide at verden nå får lytte også til dissenterne, skriver Neville Hodgkinson.

■ Spørsmålet blir da hvor lenge norske myndigheter og utviklingsorganisasjoner kan vente med å ta opp denne hansken. Kan vi slå oss til ro med at alt er såre vel, eller har vi mot til å reise de spørsmålene som ikke lenger lar seg undertrykke?

Per-Aslak Ertresvåg er tidligere sjefredaktør i IPS